

Bilag til DANVA hørings svar på udkast til forslag til lov om ændring af lov om betalingsregler for spildevandsforsyningsselskaber m.v. – jeres j. nr. NST- 4400-00021

Bilaget rummer DANVAs supplerende og uddybende høringskommentarer til Forslag til Lov om ændring af lov om betalingsregler for spildevandsforsyningsselskaber m.v.

1. Det bør fremgå af bekendtgørelsen, at det vandforbrug, der lægges til grund for afregningen af virksomheder omfattet af bestemmelserne om differentierede takster (trappemodellen), er den del af vandforbruget, virksomheden tilleder til kloak. Hvis virksomheden får fradrag for vandforbrug for vand, der indgår i produktion eller af anden grund ikke tillædes kloak, skal den fradragsberettigede vandmængde ikke indgå i den vandmængde, der lægges til grund for beregningen af virksomhedens betaling til spildevandsselskabet. Ligeledes kan der være tilfælde, hvor der afledes vand til kloakken uden der har været et vandforbrug, for eksempel vand fra en virksomheds produktionsprocesser. I dette tilfælde skal den pågældende afledte vandmængde lægges til virksomhedens vandforbrug, før det beregnes, hvad der skal opkræves fra virksomheden efter trappemodellen.
2. Det skal fremgå tydeligt af lovbemærkningerne eller af bekendtgørelsen, at det er udstykningslovens ejendomsbegreb, der lægges til grund for vurderingen af vandforbruget på en ejendom. Derved undgås den situation, at en virksomhed, der ejer flere ejendomme/matrikler forskellige steder i en kommune, bliver opkrævet efter differentierede takster, fordi det samlede vandforbrug på virksomhedens ejendomme er større end 500 m³. Det skal desuden sikres, at der ikke er problemer med at anvende udstykningslovens ejendomsbegreb i forhold til trappemodellen. Et eksempel på et muligt problem er, at efter udstykningsloven kan én samlet fast ejendom i nogle tilfælde bestå af flere matrikler, der ligger fysisk adskilte fra hinanden. I forhold til trappemodellen kan det være et problem, at fysisk adskilte områder efter udstykningsloven kan have status som værende en ejendom.
3. DANVA går ud fra, at både offentligt og privat ejede vandforsyninger vil være omfattede af trappemodellen. Dette vil vi gerne have bekræftet. Hvis det er tilfældet, vil der dog være situationer, hvor vandforsyningerne ikke bør være omfattede – se pkt. 4 herunder.
4. Virksomheder – herunder vandforsyninger - der betaler nedsat vandafledningsbidrag efter betalingslovens § 2 b skal ikke kunne opnå reduktion efter trappemodellen også. Eventuelt skal de pågældende virksomheder have mulighed for at fravælge nedsættelsen mod til gengæld at blive afregnet efter trappemodellen.
5. Det fremgår af høringsudkastets § 1, nr. 6, stk. 3, at miljøministeren bemyndiges til at kunne fastsætte nærmere regler om, at ejere af ejendomme skal sende nødvendige oplysninger til spildevandsselskaberne. Det fremgår ikke klart af udkastet i hvilket omfang, det kan blive spildevandsselskabets opgave at identificere hvilke ejendomme, der skal afregnes efter trappemodellen. Hvis spildevandsselskaberne får opgaver med at identificere (nogle af) de relevante ejendomme, rejser det spørgs-

målet om, hvor vidt ejendomme kan pålægge spildevandsselskaberne en pligt til tilbagebetaling, hvis det ikke lykkes spildevandsselskaberne at identificere alle de ejendomme, der skal afregnes efter trappemodellen.

6. Efter de gældende regler er betaling for spildevandsafledning som udgangspunkt et forhold mellem ejeren af ejendommen og spildevandsselskabet. Spildevandsselskabet skal således ikke forholde sig til lejere på grunden. Der kan være tilfælde, hvor ejeren af en ejendom ikke er omfattet af trappemodellen, men der er en eller flere lejere på grunden, der er omfattet af trappemodellen. Der vil i nogle af de nævnte tilfælde efter reglerne på vandforsyningsområdet være krav om separate vandmålere til de(n) pågældende lejer(e). I disse tilfælde vil et spildevandsselskab ofte vælge at lave individuel afregning med lejere, så afregning for vandforsyning og spildevandsafledning er harmoniseret. Ejeren af ejendommen vil så hæfte, hvis en eller flere lejere ikke betaler. I disse tilfælde kan spildevandsselskabet direkte afregne de lejere, der har ret til at blive afregnet efter trappemodellen. Der skal således ikke nødvendigvis være krav om, at ejer eller lejer i dette tilfælde skal sende en ansøgning til spildevandsselskabet om at blive afregnet efter trappemodellen for den pågældende lejer. Men i andre tilfælde vil det kun være ejeren, der afregner over for spildevandsselskabet. I disse tilfælde skal det være lejernes forpligtelse at søge om at blive afregnet efter trappemodellen. Dette kan enten ske ved, at lejerne henvender sig direkte til spildevandsselskabet, eller ved at det er ejendommens ejer, der på en eller flere lejeres vegne søger om, at de(n) pågældende lejer(e) afregnes efter trappemodellen. For at undgå snyd kan det overvejes at stille som betingelse, at ejerens krav på vegne af en eller flere lejere skal verificeres af tredjemand (f.eks. en revisor). Det skal være spildevandsselskabet, der har kompetencen til at beslutte, om selskabet vil indføre individuel afregning med lejere. Det er således ikke noget, kommunen kan forpligte selskaberne til. Hvis ikke lejeren betaler vandafledningsbidraget, skal ejeren – som det er også er tilfældet efter de gældende regler – hæfte for lejerens betaling.
7. I andre tilfælde – for eksempel et butikscenter eller en erhvervspark – kan ejeren af ejendommen være berettiget til afregning efter trappemodellen og have en række virksomheder, der har lejet sig ind på ejendommen. Hvis spildevandsselskabet i et sådan tilfælde kun ønsker at afregne med ejeren af ejendommen, skal lejerne ikke have adgang til hver for sig at søge om at blive afregnet efter trappemodellen. I dette tilfælde er fordelingen af rabatten ved afregning efter trappemodellen et mellemværende mellem ejeren af ejendommen og lejerne.
8. Vejledende skrivelser om dels tidsplanen for implementeringen af ændringerne i betalingsloven, dels indholdet af bekendtgørelsen (og eventuelt ændringsloven), vil være en meget stor hjælp for vand-selskaberne til at komme i mål med implementeringen.
9. Indførelsen af trappemodellen gør det endnu mere relevant at give spildevandsselskaber hjemmel til at håndtere vandmålere på privat ejendom. Efter de gældende regler har spildevandsselskaber kun mulighed for at få stamdata om vandmålere og data om vandforbrug. Spildevandsselskaberne har

ikke hjemmel til at efterse, justere, opsætte eller sætte krav til vandmålere på privat grund. Mange steder er problemet begrænset, fordi vandforsyningerne løser denne opgave. Men der er også mange steder, hvor kunderne ikke er tilsluttet en vandforsyning. Her er det et problem, at spildevandsselskaberne ikke efter de gældende regler må beskæftige sig med vandmålere på privat grund.

10. Efter de gældende regler kan virksomheder i dag få fradrag for vand, der opbruges i virksomhedens produktion eller på anden vis – jf. pkt. 1. For at få en kvalificeret beregningsmodel for en virksomheds nettovandforbrug – altså det målte vandforbrug fratrukket eventuel vandforbrug til produktion og tillagt eventuelle ekstra vandmængder, der opstår i forbindelse med produktionsprocesser – er det en praktisk og administrativ enkel løsning at anvende spildevandsmålere/flowmålere til måling af de vandmængder, der tilledes kloak. Det er langt mere retvisende at anvende sådanne målere end at tage stilling til diverse beregninger og skøn over, hvor store vandmængder der opbruges eller opstår i forbindelse med en produktionsproces. Reglerne bør ændres, så det bliver et lovkrav, at virksomheder, der:
 - får fradrag for vand, der går til produktion og/eller
 - tilleder ekstra vandmængder fra produktionsproces m.v. til kloak og/eller
 - afregnes (eller sandsynligvis kan blive afregnede) efter trappemodellen, skal have flowmålere/spildevandsmålere.Ligesom med vandmålerne – nævnt under pkt. 8 – skal spildevandsselskaber have adgang til at håndtere sådanne målere.
11. En obligatorisk anvendelse af spildevandsmålere/flowmålere er også oplagt i forbindelse med beregning af særbidrag. Obligatorisk anvendelse ville bidrage væsentligt til indfrielsen af de i lovforslaget foreslåede ændringer af reglerne om særbidrag, som lægger op til, at særbidrag i højere grad skal fastudsættes ud fra de meromkostninger, den enkelte virksomhed giver anledning til for spildevandsselskabet.
12. Det må påregnes, at virksomheder i et eller andet omfang skal søge om afregning efter trappemodellen. I disse tilfælde bør der vedlægges en underskrevet bekræftelse fra en revisor på, at de faktuelle oplysninger er korrekte, så mulighederne for at spekulere i at opnå rabat efter trappemodellen minimeres.
13. Der mangler beskrivelse af, hvor vidt og hvordan det eventuelt vil blive kontrolleret, at spildevandsselskaberne indarbejder trappemodellen i deres takststruktur.
14. Som nævnt under pkt. 2 i høringsbrevet mener DANVA, at der skal indføres mulighed for at hæve det faste bidrag. Dette uddybes i det følgende. I perioden fra 2000 og frem til i dag har spildevandsselskabernes samlede reale omkostninger (til drift og investeringer) og også deres priser pr. m³ (i reale priser) været stigende. Dette skyldes, at spildevandsselskaberne har fået flere opgaver (for eksempel i forbindelse med klimatilpasning), samt at kravene til kvaliteten af ydelserne er stigende (for

eksempel bedre rensning af spildevand). Med opgaverne på klimaområdet og kravene fra vandrammedirektivet må det forventes, at kravene til spildevandsselskaberne ikke bliver mindre i den nære fremtid. Siden muligheden for at opkræve det faste bidrag på 500 kr. blev indført i 2000, har det kun været muligt at pristalsregulere det faste bidrag, således at det kunne bevare sin reale værdi. Da spildevandsselskabernes reale omkostninger og priser som nævnt har været stigende, betyder dette, at den andel af omkostningerne, spildevandsselskaberne har kunnet få dækket ved opkrævning af fast bidrag, har været faldende siden 2000. Det fremgår af side 7 i "Vand i tal" fra november 2012, at en gennemsnitlig husstands reale omkostninger til spildevand er steget med 39 % i perioden fra 2002 – 2011. Priserne er i samme periode efter Danmarks Statistiks nettoprisindeks steget med 22 %. Hvis det faste bidrag skulle dække samme andel af en gennemsnits husstands omkostninger på spildevandsområdet i 2012 som i 2002, skulle det faste bidrag i 2012 priser have været på 500 kr. x 1,39 x 1,22 = 848 kr.¹ Loftet for det faste bidrag bør altså også hæves, fordi spildevandsselskaberne i dag har større reale omkostninger for flere ydelser, som der generelt stilles større kvalitetskrav til. Nogle ser det som et problem, at en forhøjelse af det faste bidrag kan presse økonomisk svagt stillede borgere. Dette problem er dog af begrænset omfang. Nogle ejendomme med lavt vandforbrug – f.eks. sommerhuse – ejes af borgere, der generelt ikke er svagt økonomisk stillede. En forhøjelse af det faste bidrag er ikke et problem for dem. For nogle af de økonomisk svagt stillede borgere kan en forhøjelse af det faste bidrag betyde en lettelse i omkostningerne til afledning af spildevand. Dette skyldes, at det faste bidrag opkræves pr. stik. I socialt boligbyggeri, kollegier og pensionister i lejligheder vil omkostningerne til det faste bidrag ofte kunne fordeles mellem mange lejere, da der kun føres ét eller få stik frem til mange boligenheder. Når det ene eller de få faste bidrag, der skal betales, fordeles mellem mange lejere, vil forhøjelsen af det faste bidrag ofte blive mere end opvejet af, at det variable vandafledningsbidrag pr. m³ bliver mindre, når der opkræves et højere fast bidrag. Derfor vil disse lejere komme til at betale mindre for afledning af spildevand.

Mindre rettelser

Til § 2, stk. 2

Der mangler henvisning til § 1, se det med fed indsatte i det følgende citerede:

"Stk. 2. § 2, a, stk. 4, 1. pkt., som affattet ved denne lovs § 1, nr. 1, § 2 a, stk. 7, 2. pkt., som affattet ved denne lovs § 1, nr. 2, § 2 a, stk. 7, 5. pkt., som affattet ved denne lovs § 1, nr. 3, og § 3, stk. 1, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 6, træder i kraft 1. januar 2014."

¹ Beregningen er tilnærmet, da den ikke tager højde for, at det faste bidrag blev indført i 2000, og at beregningseksemplet kun går frem til 2012 og ikke til 2013.

Desuden fremgår det af betalingslovens § 2 a., stk. 8, at det faste bidrag skal reguleres efter Danmarks Statistiks reguleringsstal for bygge- og anlægsomkostninger og ikke nettoprisindekset. Hvis reguleringsstallet fra Danmarks Statistik (BYG6: Omkostningsindeks for anlæg efter art og indekstype) anvendes i det viste eksempel, skulle det faste bidrag for 2012 have været på: 500 kr. x 1,39 x 1,34 = 931 kr.

Til nr. 6 under lovforslagets enkelte bestemmelser

Der står "Takstfastsættelsen sker i betalingsvedtægten". Det er ikke korrekt. Principperne for takstfastsættelsen fremgår af betalingsvedtægten, men selve takstfastsættelsen sker i takstbladet.

Senere står der:

... "Det er endvidere hensigten, at miljøministeren fastsætter krav om, at kubikmetertaksten for vandforbrug på til og med 500 efter en gradvis indfasning er reduceret med 20 % set i forhold til kubikmetertaksten for vandforbrug på til og med 500 kubikmeter."

Det skal rettes – eksempelvis til:

Det er endvidere hensigten, at miljøministeren fastsætter krav om, at kubikmetertaksten for vandforbrug **fra 500 kubikmeter til og med 20.000** kubikmeter efter en gradvis indfasning er reduceret med 20 % set i forhold til kubikmetertaksten for vandforbrug på til og med 500 kubikmeter.